

Jutranja izdaja.

241. številka.

V Ljubljani, v ponedeljek, dne 22. avgusta 1910.

Cena 4 vinarje.

Letnik XLIII.

SLOVENSKI NAROD

Jutranja izdaja v Ljubljani:

vse leto	K 12-
pol leta	" 6-
četrt leta	" 3-
na mesec	" 1-10

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vrčajo.

Uredništvo: Knaflova ulica št. 5. (v pritličju levo), telefon št. 34.

Izhaja vsak dan zjutraj.

Pesmezna številka 4 vinarje.

Inserati: 65 mm široka petit vrsta 14 vin. Pri večkratni insercijski po dogovoru.

Na pismena naročila brez istodobne vposlatve naročnine se ne ozira.

Jutranja izdaja po pošti za Avstro-Ogrsko:

vse leto	K 18-
pol leta	" 9-
četrt leta	" 4-50
na mesec	" 1-60

Za inozemstvo celo leto . . . . . " 28-

Upravnštvo: Knaflova ulica 5. (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 85.

Najnovejše vesti. — Brzjavna in telefonska poročila „Slov. Narodu“.

Župan Hribar.

Dunaj, 22. avgusta. Korespondenca Herzog je dobila baje iz avtentičnega vira iz Ljubljane poročilo, da so vse vesti o nepotrditvi župana Hribarja brez podlage in da je potrditev župana Hribarja že priporočljivo predložena najvišji sankeiji.

Kolera v Trstu.

Trst, 22. avgusta. Oficijalno se zatrjuje, da se ni primeril še noben slučaj kolere. — Na sproti temu zatrjevanju stoji dejstvo, da je danes v infekcijskem laceretu interniranih 10 do 12 ljudi, ki so na sumu, da so oboleli za kolero. Izredno ostre zdravstvene odredbe, ki so bile izdane, svedočijo gotovo, da so sumljivi slučaji zelo nevarnega značaja. Eden tistih treh ljudi, o katerih se je včeraj poročalo, da so oboleli za kolero, je že umrl. Oficijalno se bolen, za katero je umrl, razglaša za gastroenteritis.

Trst, 22. avgusta. Uradno se zatrjuje, da so vse te vesti neresnične.

Katoliški shod v Inomostu.

Kolonija, 22. avgusta. »Kölnische Z.« poroča iz Inomosta, da je postalno dvomljivo, če se bo občni avstrijski katoliški shod sploh mogel vršiti. Shod naj bi se namreč vršil v mestni dvorani. A ker se hočejo Čehi udeležiti shoda samo pod pogojem, da se jim dovolijo češki govor, občinski svet pa je že svoj čas sklenil, da se sme v mestni dvorani samo nemški govoriti, je skoro izključeno, da bi se mogel shod vršiti.

Češke predstave na Dunaju.

Praga, 22. avgusta. Tudi ietos triredi »Narodno Divadlo« več čeških gledaliških predstav na Dunaju. Vršile se bodo v delavskem domu v okraju Otakring in sicer dne 24., 25. in 26.

Nemški shod v slovenski vasi.

Celovec, 22. avgusta. V slovenski vasi Vrata (Thörl - Maglern) je imel nemški državni poslanec profesor Waldner shod, na katerem je obširno govoril o parlamentarnih in političnih razmerah. Trdil je, da je deficit 70 milijonov v državnem proračunu nastal vsled tega, ker je prejšnji ministrski predsednik baron Beck toliko denarja porabil, da izpolni narodnostne želje Slovanov. Waldner se je zavzemal za to, da naj se vse dovoli, kar zahteva vlada za izpopolnitve armade in mornarice. Strastno je napadal Slovane, češ, da ti hočejo od države vedno le kaj imeti, dati ji pa nečejo ničesar, a kadar jih vlada ne ugodi, da obstruirajo. Trdil je, da mora biti Slovencem popolnoma vse eno, če dobe Italijani svojo pravno fakulteto v Roveretu, v Gorici ali na Dunaju in da je slovenska obstrukcija proti italijanski pravni fakulteti izvirala z golj iz lakote posamičnih slovenskih politikov po ministrskih portfeljih.

Ministrski predsednik.

Dunaj, 22. avgusta. Ministrski predsednik baron Bienerth se je včeraj zopet odpeljal na svoje letovišče v Ilgs na Tirolskem. Iz tega izhaja, da je ministrski svet že rešil vse važnejše zadeve, ki so čakale rešitve.

Turčija in Bolgarija.

Sofija, 22. avgusta. Turška vlad je poslala bolgarski vlad obvestilo, da je odredila strogo preiskavo glede vseh nasilnosti, katerim so bili izpostavljeni makedonski Bolgari povodom splošnega razročenja. Zaradi je dana zagotovitev, da bodo vsi krive teh nasilnosti strogo kaznovani. Preskrbel je tudi, da se morejo vsi na Bolgarsko utekli Makedonci povrniti v svoja bivališča. Turški poslanik v Sofiji bo to posebni deputacijski makedonskih begunov uradno zagotovil. Gleda časa in načina povratka begunov v Makedonijo se bodo turška in bolgarska vlada posamezno dogovorili.

Nemški cesar v Poznanju.

Berolin, 22. avgusta. Nemški cesar je imel v Poznanju govor, ki je glede Poljakov še nekako zmeren. Vzlie temu se noben poljski mestni zastopnik ni udeležil oficijalne slavnosti. Cesar je tri poljske plemiče imenoval za komornike.

Nemški katoliški shod.

Augsburg, 22. avgusta. Nemški katoliški shod je dobro obiskan. Včeraj so društva in korporacije imele obhod po mestu, zvečer je bila pozdravna prireditev na čast delegatom.

Ameriško brodovje na Španskem.

Pariz, 22. avgusta. V kratkem obišče večje ameriško brodovje nekaj španskih pristanov. To je po kubanski vojni prvič, da pride ameriško brodovje na Špansko.

Proslava Sokolovičevega spomina.

Belgrad, 22. avgusta. Včerajšnja proslava spomina umorjenega makedonskega rodoljuba Gligorija Sokolovića se je nad vse impozantno in sijajno izvršila. Sprevid, katerga so se udeležile vse korporacije in mnogobrojno meščanstvo ter makedonski Srbi z več godbami, prehodil mesto in je končal pri stolni cerkvi, kjer je bila maša zadušnica. Po maši je bil na trgu pred gledališčem shod, ki se ga je udeležilo mnogo tisoč ljudi. Spominski govor je imel profesor Gjovanović, ki je sam makedonski Srb. Slavnost je trajala od 9. dopoldne do 2. popoldne.

Turčija, Nemčija in Avstrija.

Berlin, 22. avgusta. »Deutsche Allg. Zeitung« pravi o dogovorih z Djavid - bejem, da se sicer med Turčijo, Nemčijo in Avstrijo ni nič dočasnega sklenilo, ali da je bilo Djavid - beju dokazano, da želite Nemčijo in Avstrija Turčijo politično in gospodarsko utrditi.

Liechtenstein — bolan.

Dunaj, 22. avgusta. Zdravstveno stanje deželnega maršala prifca Liechtensteina je vseskoz kritično. Po zasebnih izjavah zdravnikov mu sploh ni več pomagati.

Volitve na Grškem.

Atene, 22. avgusta. Volitve v narodno zastopstvo se vrše vzlič veliki udeležbi in strastni agitaciji vendar mirno.

Kolera na Laškem.

Rim, 22. avgusta. Novi slučaji kolere so se primerili v naslednjih mestih: Trani 9 slučajev, 2 mrtna; Andria 1 mrtev, Barletta 3 slučaji, 2 mrtna, Ruvo 1 slučaj, Cerignola 3 slučaji. Iz južnih italijanskih provincej došla poročila so ugodna.

Belgija in kraljeve hčere.

Bruselj, 22. avgusta. Med belgijsko državo in med hčerama pokojnega kralja Leopolda, princezino Lužijo in bivšo nadvojvodinjo Štefanijo pride do procesa. Država namreč zahteva za sedem milijonov delnic od podjetij umrlega kralja, ki pa jih Lužijo in Štefanija nočeta dati.

Kuga na Rusku.

Petrograd, 22. avgusta. V Odesi se vzlič vsem prizadevanjem ni posrečilo omejiti kuge na tiste ubožne dele mesta, kjer je nastala. Kuga se je razširila po vsem mestu. Kdor more, beži.

„Srbska ekspozitura“.

»Slovenec« je v svojem denuncijantskem divjanju srečno prišel tako daleč, da proglaša septembarske dogode leta 1908. za priredbo »srbske ekspoziture« in sad veleizdajniškega gibanja. Strme in zgorjenjem je čitala slovenska javnost to brezmejno podlost. Vsakdo ve, da so bili septembarski nemiri izbruh užaljene narodne duše in užaljenega narodnega ponosa; vsakdo ve, da so bili reakcija krvavih napadov na mirne slovenske izletnike v Ptiju in na krute brutalnosti, ki so se takrat zgodile spodbudnim ljudem, in sploh elementaren izbruh vsega srda, ki se je nabral v slovenskih sreih vsled vnebovprijočih krivie, ki so se nam storile. Sedaj pa prihaja »Slovenec«, in kakor bi hotel oprijavati one, ki so takrat bili ustreljeni, ranjeni in obsojeni na strašne kazni, se drzne v svoji pasji podlosti pisati, da je »srbska ekspozitura« to priredila, in da je to bilo plačano s srbskim denarjem!

Kanalje infamne — to je edino, kar se more reči ljudem, ki se upajajo uganjati take brezstidnosti.

Prašamo pa: koliko pa je takrat dobil dr. Pegar arbskega denarja, da se je udeleževal septembarskih dogodkov in se premestaval z žandarji? Koliko arbskega denarja pa je takrat dobil Štefe, da se je tako krepko postavil in v »Union« z Dunaja delil državnim policijskim organom delil škandale in jih pos-

val? Koliko srbskega denarja pa je takrat dobil Terseglav, da je v »Slovencu« pisal desetkrat hujše članke, kakor so bili kdaj v »Slov. Narodu« v člankih, ki so bili pa konfiscirani radi ščuvanja na ustajo, psoval belgijsko vojaštvo, da se je kar tem delala in oznanjeval revolucijo s tako srditostjo, do so ga hoteli že zapreti? Koliko srbskega denarja pa so dobile vse tiste stotine klerikalcev, ki so se aktivno udeležili izgredov?

Ti ljudje, ki so takrat besneli kakor nihče drugi, so seveda hitro obrnili plašč po vetru. Čim je namreč kranjska hranilnica z zlatim ključem odprla škofov srečo, so se tudi ti revolucionarji spreobrnili po starem načelu, kdor več da... In morda je pri tem tudi z dobrim svetom pomagal veliki praktikus Šuklje, ki je bil v svojih mladih letih tak veleizdajalec, da mu je za to deželno sodišče prisodilo več mesecev ječe, potem pa je znal plašč tako spremno obračati, da je postal hofrat in vitez Leopoldovega reda, da je dobil plemstvo in da sedaj kot zaupnik krone sedi na mestu deželnega glavarja. »Znat' se mora«, je rekel eden, ki je bil pravi klerikalec.

Kaj to pomeni?

To je bilo včeraj zopet lepo v Ljubljani. Na nogah je bila vsa državna policija. Z dežele je bilo poklicanih polno orožnikov, kakor bi vse to ne zadostovalo, je prišlo še iz Trsta pet izkušenih detektivov. Včeraj se je razvedelo, da pride tudi tržaški policijski ravnatelj Manussi, kateremu je podrejena tudi ljubljanska državna policija. Seveda so te izredne priprave dale povod različnim govoricam, in zvečer se je celo čulo zatrjevanje od resnih ljudi, da župan ni potren in da se mu danes opoldne dostavi dekret. Bomo videli...

Dopolnilna volitev za državni zbor na Dolenjskem.

Ker se glede te volitive navadno govorji in piše samo o Beli Krajini, opozarjam na to, da obsega volilni okraj sodne okraje Črnomelj, Metliko in Novo mesto. Izločene so samo nemške občine: Planina, Poljane in Čermošnjice, katere volijo s Kočevji. Po tej izločitvi je znašalo l. 1900. prebivalstvo novomeškega okraja 25.800, sodnih okrajev Črnomelj in Metlika, t. j. Bele Krajine, pa 25.900, skupaj tedaj 51.700 prebivalcev. Tako je razmerje glasov pri državnoborski volitvi, na tej in na oni strani približno enako glasov. V tej skupini volijo tudi mesta Črnomelj, Metlika in Novo mesto. Drugačni so pa volilni okraji za deželni zbor, kjer volijo vse dolenske mesta enega poslance, kmetake občine sodnih okrajev Črnomelj in Metlika s 23.500 prebivalci pa svojega poslance. Te kraje še sedaj zastopa Šuklje v deželnem zboru. Toliko v pojasnilo na razna napačna mnenja.

Ljubljanska policija.

Glasila naših kazinotov zopet napadajo ljubljansko mestno policijo in zahtevajo, da se mora podržaviti, ker ni aretirala tistih, od klerikalev **jetih 40 pohalimov**, ki so na predvečer cesarjeve 80. letnice pred kazino vplili: »živio« in peli »Hej Slovani«. Tudi mi obžalujemo, da takrat niso nikogar prijeli. Zaradi tega namreč, ker bi imeli nov dokaz, da so to »demonstracijo« aranžirali klerikale. Kajti, sicer se nam zdi, da se samo zaradi klicanja »živio« in prepevanja »Hej Slovani« še nikogar ne more aretirati. Ker pa so kazinotje tega mnjenja, naj si vzame to mestna policija k sreu, naj se ravna po kazinotskem nasvetu, kadar bodo nemškutarji zopet »Heil« tulili po ulicah in prepevali »Wacht am Rhein«. To se prav pogostoma zgodi. Sploh postopa policija napram Nemcem jako milo in prizanesljivo, dočim je proti Slovencem vedno stroga. Pomislimo le, kaj so pijani kazinotje počenjali dan po Ciril-Metodovi slavnosti. Takrat so razgrajali po vseh ulicah, tulili »Heil«, razmetali toliko frankfurterskih papirnatih trakov, da so jih več voz peljali na magistrat, trkali na vsa pritlična okna, sirovo atakirali ženske, ki so jih srečevali, a policija ni nobenega aretovala. Menda zato, ker je bilo vmes nekaj e. kr. oseb. Podobni slučaji se pogostoma ponavljajo, skoro vselej, kadar imajo v kazini kako pjanost, in vedno so **e. kr. osebe najbolj glasne**. Pozivljamo torej policijo, naj tudi proti Nemcem in nemškutarjem izpolnjuje svojo dolžnost, in ne le proti Slovencem.

Zakaj se je shod »Narodne delavske organizacije preložil?«

Vlada je silno skrbela za varnost povodom napovedanega shoda »N. D. O.« Iz vse Kranjske je koncentrirala v Ljubljano orožnike, a to ji še ni zadostovalo, poklicala je še **brzjavno iz Radovljice tamkaj se nahajajoče dragonce**, naj pridejo v Ljubljano straži ogroženi mir in red. Ker je bilo o vseh teh odredih obvešeno pravočasno tudi vodstvo »NDO«, je takoj izdal parolo, naj se ta shod ne vrši, da bo enkrat skrbna naša vlada zaman koncentrirala — vojno silo v Ljubljano. Kakor čujemo, se bo to tako dolgo prakticiralo, da bo enkrat »naša pametna« deželna vlada vendarle uvidela, da se bori proti — **vetrovnim mlinom**, kakor slavnji junak Sancho Panza.

Shod »Narodne delavske organizacije.«

Za včeraj dopoldne v »Mestni dom« sklicani shod »NDO« se je preložil na prihodnjo nedeljo, **dne 28. avgusta**. Na shodu se bo najodločene

protestovalo proti podli pisavi »Slovenca« napram »Mladeniški skupini« »NDO« in proti »Slovenčevim« ostudnostim napram napredni Ljubljani sploh. Ne gre se torej samo za to, da protestira »Mladeniška skupina« sama, ampak na shodu mora protestirati napredna Ljubljana, kajti »Slovenec« je že opetovan oblatil in onesnažil vse napredno meščanstvo ljubljansko. Protestuje pa naj se v prvi vrsti proti onim, ki vodijo klerikalno stranko in ki dajejo smer »Slovenčevi« pisariji! Zato je dolžnost vsakega naprednega Ljubljancana, da se prihodnjo nedeljo udeleži protestnega shoda »NDO.«

Bisaga nikoli sita!

V Smartnem pri Litiji pase verne ovčice župnik Rihar. Zadnje dni so se pa začele njegove verne katoliške ovčice puntati. Pa saj ni čuda! Vsako nedeljo fehtari na prižnici, sedaj za škofove zavode, sedaj za zamorčke, sedaj za novo »čukališče«, potem zopet za »revnega« svetega očeta, za »omenjene Slovence« i. t. d. Da so se vsemu temu tudi najvernejši njegovi pripadniki, katerih je tako malo, naveličali, kaže slučaj, ko je nek pobožen kmetiček rekel nekemu drugemu iz okolice: »Sedaj pa res ni več za izhajat, jaz sploh ne bom več v cerkev šel, ker vsakokrat moraš, kadar stopiš v cerkev, dati par krajcarjev za popolnoma nepotrebne reče; saj je dovolj, če smo toliko izdali za cerkev in orglje.« Okoličan mu pa odgovori: »Mi smo se pa tega »fehteca« hitro odkrižali. Ko je prišel nekoč v našo cerkev in začel nekaj fanti zmerjati, so ga ti enostavno nekoliko »nabiksali« in iz cerkev vrgli, saj tak človek sploh ni noben duhoven. Od tistega časa imamo pa lep mir.« Tudi našemu ljudstvu se odprijava oči, čeprav precej počasi. Saj sami farji tirajo kmeta do tega, da izprevidi, da niso oni njegovi prijaci, ampak pijavke.

Najlepši stan, vojaški stan ...

Velecenjni gospod urednik! Blagovolite sprejeti naslednje poročilo v svoj cjenjeni lest: Dodeljen sem bil e. kr. domobrantski posadki trdnjave v Kljužah pri Boveu, katere poveljnik je nadporočnik Langer, njegov asistent pa poročnik Gallinger, ki se je menda svoje čase pisal Kapun. Ker je prvi gospod komod in nadoleži nad osmo uro zjutraj, posebno če je v Boveu prejšnji dan kaka veselica in mera v zgodnjem jutru spremljati v log kako gospodjeno, zato so rezervisti popolnoma izročeni dobrim in slabim muham mladega Kapuna - Gallingerja. Kar ta gospodje počenja z vojaki, presega že vse meje. Ne samo, da jih hoče iznčeti vse drugače kot so navajeni iz svoje-

ga vojakovanja pred nekaterimi leti, temveč se še poslužuje napram njim besed, ki se nikakor ne dajo spraviti v zvezo z visoko častniško častjo. Menda ni ravno preuljudno, če tak gospod zdivja nad rezervistom: »Če ne bote hitreje delali, Vam utaknem patrono v ...«, ali pa: »Moja opica zna bolje kakor vi ...«; »Trottel blöder ... Sie Lümel ... Arschgesichter«, te besede je imel pa vedno v ustih. Takih izrazov bi bil zmožen pri tem polku menda samo še gospod stotnik Möstl. Seveda vseh besed, s katerimi manjša Gallinger veselje do služenja pri vojakih, bodisi aktivno služečim vojaktom, bodisi rezervistom, ne morem našteti, ker bi zato porabil preveč prostora. Toliko naj zadostuje in upajmo, da bo tudi njemu zadostovalo. Le glede hrane naj še omenim, kako se postopa tam z vojaštvom. Dasi je vsota za jed više odmerjena kot drugod, dobe tu ljudje naravnost slabo hrano in še te malo. Sam polkovni zdravnik je že večkrat vprašal tamošnje moštvo, ali nič ne je, ali kaj je pravi vzrok, da so vši tako slabci in bledi. Povedali so mu vse, a mož je molčal in ni storil potrebnega koraka. Juha kot krop, prikuhe pa skoro nič. (Enkrat smo imeli za kosilo konzervo in po dva drobna olupljena krompirja). Mesa je tudi veliko manj kot določajo predpisi. Če se ne motim, je bilo mes za 74 mož 14 kilogramov, torej najmanj 4 kg pre malo. Kaj je vzrok temu, da se tako z ljudmi počenja, mi ni znano. Mnogokrat je hrana sploh neužitna, posebno kadar je fižol, med katerim je polovico plesnivega in namešanega s kamenjem. Aktivno služeči vojaki si ne znajo pomagati in se tudi ne upajo, zato sem se čutil jaz dolžnega, da vso stvar pojasmim z namenom, da se morda le iznajde kaka višja oblast, ki bi bila tako dobra, da bi hotela vso stvar do dna prebrskati. — Pozabiti ne smem tudi na g. stotnika Huschaka, poveljnika kadra v Celovcu, ki zapira rezerviste, ki so obsojeni od strogega polkovnika na poostreni zapor, celodnevno, in ne kot je določeno v reglementu, da naj vojaki, kaznovani s poostrenim zaporom, opravljajo med dnevnim svojo službo, ponoči pa naj se zapirajo v skupnih zaporih. Tudi temu bi se dalo odpomoči, da bi ne bil že vsak odvisen od volje nahodnega stotnika.

Z Notranjih Goric.

Služabniki so vneti za božjo čast. Oznanjajo »ofre«, pa tudi na »biro« ne pozabijo. Pozabili pa so pri nasti, tako z delom obremenjeni gospodi, ozir. dva, da so naše žeganje prestavili za 14 dni. Po domače smo »krof« jedli in potico, pa nismo prosili župnika, kateri je **vsakdan lahko** sit kot mi. Saj je kislo mleko pa krompir tu-

A prekinila me je veselo, kot da ji ni umrla mati:

»Nič se ne motiš, nič — jaz sem Kristina! No, tudi jaz bi te brez komentarja — in pri tem je pokazala na mojo sestro — »gotovo ne poznamla.«

Gledal sem ji v tiste temne, globoke oči in tudi ona ni odtegnila pogleda od mene, kot da iščeva v spominih, kdaj sva se videla zadnjič ...

Bila je v domači obleki, v dolgem, temnem predpasniku, lase počesane globoko čez usesa, naravnost interesantna, da sem bil skoro nekako v zadregi ...

»Pa kako da nisi prišel blizu tako dolgo?« je pričela povpraševati, dasi je gotovo vedela, da se z njeni materjo nisva bogve kako razumela.

In potem je pripovedovala, koliko je trpela ta čas, ko je ležala mati bolna, kako je mati težko umirala, kako da se oče nič ne briga za mala dva brata, vse natanko, kot da se kaj takega še ni nikoli zgodilo.

»Torej k pogrebu prideš gotovo?« me je opominjala pri odhodu in mi stisnila roko.

»Nič kaj rad se pravzaprav ne udeležujem takih obredov — no, pa če ni drugače ...«

»Ako ti je ravno neljubo, pa priči saj k meni, jaz bom moralna namreč ostati doma zaradi malih dveh, ki jih oče ne pusti na pokopališče in saj veš, kako je to neprijetno, ako je

človek takorekoč sam v stanovanju, odkoder so ravnokar odnesli mrlja.«

Cudil sem se njeni hladnosti, ker govorila je tako mirno, kot da ji je umrl kak daljni sorodnik, a ne lastna mati ...

In obljubil sem ji, da pridem.

* * *

— Mračilo se je že, ko sem vstal in se hotel posloviti.

»Čas bo, dovolj sva si povedala!«

Takrat me je pogledala otožno in se nekako plaho ozrla po sobi.

»Ostanši še nekoliko — saj tako dolgo, da se vrne oče od pogreba,« me je poprosila in mi siloma odvzela klobuk. »Tebe bi poslušala brez prestanka. Veš, ni lepo, da si se nam takoj dolgo umikal, saj sem komaj vedela, da imam bratrance Fran. Viči, sedaj bom tako sama, oče je v službi, on, moj oče tako čuden. Glej, mati je umrla, a niti par dni ni hotel vzeti dopusta in ravno nocoj ima nočno službo. Moj bog, niti pomisliti ne smem, kako bom prebil to noč!«

Pomisli: sama, poleg dveh malih. Celo noč gotovo ne zatisnem očesa!«

»Ali Kristina, kako moreš biti tako otročja?« sem se ji nasmehnil.

»Ali mar veruješ v strahove in enake nezmiselnosti!«

»Ne, tega ne! Toda človeku je vendar tako nekako neprijetno, ako se spominja tega mrtvaškega odra

di dobro. Le poskusite, gospoda pri »toplaku« vina, ali —!? Jedi smo pa vendar »krof« brez kaplana. Luštno je bilo. Čemu niste župnik prišli na »bal«, k vam tako k sreču prirasli štev. 37 v Notranje Gorice! Saj vas imamo radi, ko vidimo vaše čedne dopise v »Lažiljubu«. Kakor je rekel Tone: »Mi ostanemo, kakor smo bli!« smo tudi in bodemo, čeravno nam v farovžih niso na razpolago »pehtrancovi štrukljki«. Vendar smo pa tudi pošteni ljudje, dasiravno vsega ne verjamemo, kar nam kdo kvasi. V nedeljo se je nekaj ljudi peljalo na Sveti Goro pri Gorici. Prišli so domov, kakor dotični, kateri druge denuncira. V nedeljo, 14. t. m., so se peljali tudi trije odborniki našega odseka v Celje. Na potu proti Brezovici so dohiteli pobožne Marijine device ter nekaj starih ženic na vozlu. Nesramno je bilo, da so hoteli Marijine hčerke, katere tu vsak pozna, vzeti čepice »Sokolom«. Nesramno. Čudom se čudimo, da se pri »Sokolih« ni pripetila kaka nesreča, ker so se vozili na »bicikljih«. Josip Gejhelli je padel, pa ne tako nesrečno, da bi prišel pod voz. Zahvalijo se najte črne device tem trem Sokolom, da nimajo opravka pred deželnim sodiščem. Čudno je pa le in vprašamo merodajne faktorje, da niti »gospod« ne morejo v svojem »falitnem« izobraževalnem društvu vzgojiti poštenih »punic«. Saj so vedno tam! Dotične »device« pa naj le nekoliko bolj mirne bodo, drugače izgube še dotični kredit, ki ga imata Rezika pa Micika. Že veste, od kje ste, druge prav dobro poznamo. — Pripomnimo pa, da so se te Marijine device po poti z Notranjih Goric do Brezij s svojimi grdimi dovtipi obnašale tako, da so stare ženice, ki so sedeče na vozlu v druščini, izrazile se: »Nikol' več!!!« Če ni prav, pa povemo še več!

Na narodno-gospodarskem kongresu je po vsej pravici prof. Kresa iz Brna v svojem referatu »Gospodarske zveze s slovenskim jugom« prav posebno poudarjal »Kolinsko tovarno« v Ljubljani, filialko znanega češkega podjetja, v katerem je pa prav veliko tudi slovenskega kapitala. Da bi se le tudi Slovenci zavedali pomena tega podjetja in da res vsestransko podpirali. Le v smotrem gospodarskem delu je naša prihodnjost!

Policjske vesti.

Ponesrečen kolesar.

Ko se je v soboto zvečer s kolegom peljal ključavničarski pomočnik Fran Grum po Marije Terezije cesti proti Šiški, mu pride nasproti nek vognik in tik pri mitnici tako naglo kreš, da se mu kolesar ni mogel iz-

in to ponoči in tako sam, brrrrrr ... že sedaj me stresa mraz!«

Nato je nekoliko pomolčala, potem pa je pristopila nenadoma k meni in mi položila roko na ramo.

»Ti, Fran, usliši mi malenkostno prošnjo —«

»In ta je?«

Pomolčala je zopet nekoliko, kot da si ne upa povedati, nato pa me je pogledala prošeče.

»Pridi zvečer, da ne bom sama! Glej, tam v tretji sobi je prazna postelja, lahko spiš popolnoma nemoteno; meni pa bi bilo tako ljubo, če bi bil kdo v moji bližini. Ali mi oblijubiš, da prideš? No, reci: da!«

»Ali Kristina, to je nekoliko težavno. Očetu, to se pravi — stricu, morda ne bo po volji in — in — sploh —«

»Nič, nič!« me je prekinila in stopila pred me tako blizu, da sem začutil v obrazu njen topli dih. »Oče ne bo zoper to, oh, to najmanj, saj si vendar moj bratranec in lahko si tudi misli, kako mi je težko. Torej prideš, kaj ne?«

Prikimal sem.

Hvala ti! Sedaj pa naj le prideš, nič se je ne bojim!«

Predno sem odšel, sem ji moral obljudbiti še enkrat, da prideš, vendar vendar v zahvalo me je pogledala takoj ljubeče, da se je zganilo v mojem srcu nekaj plahega ... cesar sem se prestrašil in se skoro pokusal, da sem

LISTEK.

Bratranec.

Spisal Josip Premk.

(Dalje.)

Kdaj bi si mislil, da jo obiščem na mrtvaškem odu, ko se nisem nikoli brigal za njo — sem premišljeval, ko sem hodil v predstoje v pričakoval sestre, ki se kar ni mogla ločiti od nje, dasi ji v življenju tudi ni bila bogve kako naklonjena. A spomnil sem se takoj zopet, da je notri poleg nje še nekaj drugih oseb, ki mora vedo, da je bila njena teti in torej ne more in ne sme oditi tako hitro. Pa naposled je vendar prišla, a ne sama, temveč s precej visoko in naravnost lepo mladenko, ki je jaz v sobi nisem opazil. Govoriti sta morali o meni, ker neznanka me je pogledala prvi hip nekako začudeno, potem pa se mi je prijazno nasmehnila in mi podala roko.

»Pozdravljen, Fran, lepo je, da si prišel!«

Tedaj sem šele zaslutil v njej svojo sestrično Kristino, ki je bila takrat, ko sem bil pred kakimi desetimi leti zadnjih pri teti Alojziji, še drobno devetletno dekleto.

»Menda se ne motim —«

ogniti. Pri tem je kolesar padel raz kolo ter se sam sicer ni poškodoval, a voz je pa šel čez kolo in mu je je skoraj strl.

Po mestu bodi

neka, kakih 12 let stara deklica, ter pri strankah z jokom prosi milošeine, česa, da je mama že dlje časa bolna, da so dolžni na stanovanju ter da nimajo ničesar, da bi živel. Ko je v soboto prišla v neko trgovino na Poljanski cesti, vsa objokana ter pomolila v zgoraj omenjenem smislu tako listino, ki je trgovka rekla, da naj nekako počaka, da pride stražnik, ki jo bode peljal na magistrat, kjer dobi podporo, so se dekletu solze hipoma posušile. Zakrohotala se je na glas ter pripomnila: »saj ne stanujem tam, kakor sem rekla, in brže nožice so jo odnesle iz trgovine na ulico.

Sam se je kaznoval.

Včeraj dopoldne je prišel v neko gostilno v Florjanski ulici navdušen in zelo »vroc« Nemec. Komaj je sedel k mizi, že so letele razne psovke na Slovence. Da ne bi to imelo kakih posledic, ga je pametna gostilničarka takoj postavila pod kap ter za njim zaprla steklena vrata. Vročega Germana je pa to tako razkačilo, da je dvignil svojo močno pest ter ž njo treščil po šipah. Hipoma se mu je udrala iz ran kri in na lice mesta došli stražnik, ga je na to odpeljal na osrednjo stražnico, kjer so mu dali prvo pomoč, potem ga pa poslali domov. Znake krvi je pustil po celi poti in je sedaj gotovo uverjen, da ima to kazen pripisovati le sebi samemu.

Ukradena ali izgubljena?

Včeraj zjutraj ob 5. je na južnem kolodvoru delavka Jožeta Matkova pogrešila svojo denarnico, v kateri je imela 17 K denarja in povratni vozni listek Zagorje-Ljubljana.

Z glavo skozi zid

hočeta prodreti policiji dobro znana Marija Virantova iz Želimljega in Ivana Javerinkova, rodom iz Konja, pristojna v Šmarje. Obe imata za mesto prepovedan povratak, a si ne moreta kaj, da bi semtretja ne obiskali Ljubljane, za kar sta bili že neštetokrat predkaznovani. Tudi včeraj jih je veter zanesel semkaj, toda oko pravice je obe kmalu opazilo in mesto, da se sprehajata po tivolskih nasadih, sedita za hladnim omrežjem.

Razne stvari.

* Ženska — ministrska svetnica na Španskem. Znana pisateljica

ji obljudil — — — — —

Osem je brnelo iz zvonikov, ko sem se napotil počasi in s tako čudnimi občutki, kot da ne grem pravične poti. Premišljeval sem, preudarjal tako in tako... naposled sem se zasmehal sam sebi: Čemu vse te misli, saj je vendar moja sestrica in pravzaprav moja dolžnost, da ji izpolnim zaželeno prošnjo. In vendar mi je trepetalo v srecu nekaj kot prepoved, kot temna slutnja, ki ji nisem vedel ne vzroka, ne postanka... Videl sem pred seboj samo njene čudovite oči, čutil toploto njenega mladega lepega telesa in stresel sem se, ko sem pomisli, da mi morda postane Kristina več, nego samo — sestrica.

S silo sem skušal misliti na kaj drugega, oziral sem se po mimogrečih, gledal na temno nočno nebo, a vse zaman — zopet in zopet so zgorale pred menoj njene lepe oči, kot dva svetla plamena...

Na stopnicah sem obstal, dasi sem vedel že naprej, da pojdem gori, in pomisliš še enkrat, ali bi šel, ali ne... In takrat sem se zavedel, da bi ne bilo niti enega teh pomislekov, ko bi bila moja vest čista, da bi ji izpolnil oblubo brez vseh teh dvomov in razmišljevanj, ko bi se ne bilo zgodilo z menoj, česar nisem hotel in nisem mogel verjeti.

španska, grofica Emilia Pardo-Bazanova je bila poklicana v špansko naučno ministrstvo kot ministarska svetnica. Prvikrat se je zgodilo, da so tako mesto poverili ženski. Gospa Bazanova si je pridobila velike zasluge za zboljšanje socijalnega stališča nižjih ljudskih slojev na Španskem.

* Nevarna igrača. Iz Zelezne Rude na Češkem poročajo: Devetletni sin hranilniškega ravnatelja Dube, ki je tam na letovišču, se je z drugimi dečki igrал s flobert-puško. Skusal je, streljati tiče, vendar pa ni značilni rabiti puške, ki se je izprežila. Krogla je pa zadela 12letnega sina nekega ondotnega vaščana Gajdeja v srečo. Deček se je mrtev zgrudil.

* Svoboda na Madžarskem. Znani slovaški tovarnar Miloš Lacko z Liptovskega sv. Nikolaja je prišel v občino Vihtodno, da bi tam pri svojih prijateljih agitiral za slovaškega kandidata v državnem zboru župnika Bello. Kakor hitro je občinski notar zvedel o prihodu Lacka, mu je zagrozil, da ga da s silo izgnati iz občine, če takoj ne odide. Ker se pa Lacko temu nezakonitemu ukazu ni podvrgel, tedaj sta prišla dva orožnika, ki sta ga odvedla v občinsko hišo, kjer so ga začeli prav na inkvizicijski način zaslišavati. Tepli so ga, da je bil ves krvav, vendar se pa Lacko ni upal ganiti, ker je dobro vedel, da bi orožniki rabili tudi orožje. Ko se je Lacko končno skliceval na zakon, tedaj je stražmojster prijet za zakonik ter mu ga vrgel na glavo. Sele po teh insultih so Lackota izpuštili. Župnik Metod Bella se je odpovedal kandidaturi v okrajih, ki so polnoma slovaški in ki so tudi vedno volili slovaške narodne poslance, samo zaradi tega, ker je hotel preprečiti prelivanje krvi, brez katerega bi se volitve prav gotovo ne izvršile. Res, lepe razmere so nastopile, odkar vlada ondi nepristranski Khuen-Hedervary.

* Bedaki. V razstavi v Jekaterinoslavu so razstavili v svojem paviljonu kolodvodje »pravih ruskih ljudi« leseno podobo Leva Tolstega z vrvjo okrog vrata. Poleg Tolstega so si privoščili tudi vodjo kadetov, Miljukova, katerega so postavili pod vešala. Obe podobi sta se moralni odstraniti.

* Umor in samomor. V Divošu na Hrvaškem je živila žena Desanka Fučák s petimi otroci, dočim je njen mož že tri leta v Ameriki. To je vedno nagovarjal nek Uroš Dančić, naj živi že njim. Desanka ni hotela o tem ničesar slišati in ga je vedno od sebe odbijala. Pretečeni petek je dobila s poštnega urada v Čalmu poziv, naj pride po denar, katerega ji je postal njen mož iz Amerike. Drugi dan se je napotila s svojo osemletno hčerkjo

Ko sem potrkal, je prihitela odpirat naglo, kot da me je čakala že dolgo.

»Že sem mislila, da te ne bo,« je dejala in na plamenčku sveče, ki je vztrpeloval semintja, sem spoznal, da se ji roka trese.

In za menoje je skrbno zopet zaklenila vrata.

»Sedaj pa tiko,« mi je pošepetala, odprla vrata v sobo in položila prst na usta — »več, mala dva že spita tu v drugi sobi in sitnosti bi imela, če bi se prebudila — vsa sta preplašena. Papa pa je odšel že pred eno uro,« je dostavila, kot da je to najvažnejše.

»In si mu povedala, da pridej jaz?«

Prikimala je z nasmehom in mi namignila, naj ji sledim pazno skozi drugo sobo, ki je bila le lahko razsvitljena. Majhna lučka je brlela na nočni omarici, da se je oprava nejasno risala v polmraku in sem komaj zapazil tam na beli pernici kodrasti glavici malih bratev.

»Drugače sta spala vedno v prvi sobi, a nočoj sta se preselila na očetovo posteljo in morala sem jima obljubiti, da bom spala jaz tu poleg —« in pri tem je pokazala na posteljo, ki je stala poleg in je bila prej gotovo materina.

(Dolje prizadaja)

proti Čalmu. Na potu je izza nekega grma skočil Dančić ter jo vprašal, ali hoče ž njim živeti. Ona mu je na to rekla, da ne. Vznejevoljen je Dančić prijet za puško, nameril jo na njena prsa ter sprožil. Desanka se je mrtva zgrudila. Hčerka je vsa prestrašena tekla domov; toda tudi Dančić je šel proti Divošu. Ko so ga prišli ljudje na njegov dom iskat, se je ustrelil.

* Boj v železniškem vozu. V voznu nekega vlaka, ki je vozil s hitrostjo 80 kilometrov na uro proti Londonu, se je bil te dni ljut boj med nekim zblaznelim človekom in med ostalimi potniki. Predno so mogli ustaviti vlak, je neki potnik padel na železniško progno ter se zelo nevarno poškodoval.

* Trdrovratna cerkev. Knez Rospigliosi, najvplivnejši rimski aristokrat se je poročil l. 1901 z ločeno ženo gospo Parkhurst. Knez se je hotel poročiti tudi cerkveno, zato se je manjko trudil, da bi se prvi zakon njegove žene anuliral. Papežev sodni dvor je pa vse prošnje in predloge zavrnil, ter vstraja pri tem, da je prvi zakon knezove žene še vedno v veljavni. Knez Rospigliosi najbrž ni dovolj dobro — mazal.

* Samomor grofa. V Milanu se je ustrelil bivši državni poslanec grof Ferruccio Macola, ki je svoj čas v dvoboju ustrelil znamenitega pesnika in žurnalista Cavallotija, ki je bil tudi državni poslanec. Macola se je že pred leti radi bolezni umaknil s političnega pozorišča.

* Na kol nataknjen. Ko se je te dni vozil občinski zdravnik Ernesti Varheg s svojo soprogo po Dunaju, so se konji splašili. Zdravnik in njegova soproga sta odletela iz voza. Zdravnik je priletel na neki kol, na katerega se je nataknil tako nesrečno, da je bil takoj mrtev. Zdravnikova žena je padla v jarek in se je tudi težko poškodovala.

* Strel v silobranu. Na nekem veleposestvu v Grebniči v Šleziji sta se sprla delavca, oče in sin z oskrbnikom radi plačila. Ker sta šla oče in sin s poleni nad oskrbnika, je ta streljal z revolverjem. V starega je poginal dve krogli, ki je bil takoj mrtev.

* Pomiloščen otroški hudodelec. V Aradu je bil obsojen 14letni Samuel Levkovics radi tatinskega vlova na tri mesece ječe. Njegov zavornik je napravil na cesarja prošnjo za pomiloščenje, ki je bila tudi ugodno rešena.

* Turška vera in turška ženska. Turški veliki duhoven, imenovan še j - u - l - i - s - l - a - n, je napravil na notranje ministrstvo vlogo, v kateri zahteva, da se vsaka Turkinja, ki se dobi brez gostega zastora na obrazu, aretira in kaziuje, kakor predpisuje Mohamedova vera. — Turška cenzura je zaplenila knjigo egiptovskega kadija Kasem bej Emina, naslovljeno: »Ženska emancipacija in »Nova žena«. Knjigi sta baje zelo nevarni, ker bi lahko vplivali na starodavne šege turške žene.

* Skupna smrt. V Gradeu sta si 19. t. m. najela v gostilni v Sackstrasse dva tujca, moški in ženska, soro. Ker tujcev več ur ni bilo iz sobe, ki je bila od znotraj zaklenjena in je bilo v sobi tudi vse tiko, so vrata s silo odprli. Na tleh je ležal 28 do 30 let stari mož s prestreljeno glavo, v postelji je ležala mlada žena s prestreljenimi seneci. Na mizi je ležala knjižica, v kateri je bilo napisano: »Ločila sva se porazumno iz življenja. Teodor in Avgusta Finsler.« Zraven nje je ležalo pismo, naslovljeno na mater umrle žene. Finster je bil uslužben v pisarni pri južni zeleznicici.

* Bavarski princ v Ameriki. Te dni je došel v New York bavarski princ, 22letni Franc Josip. Takoj se je zglasilo pri njem vse polno newyorskih reporterjev, katerim je princ priznal, da še ni bil nikdar intervjuvan. Prince je reporterjem rekel, da je že mnogo čital o Ameriki in da misli, da morajo biti ameriška dekleta zelo čedne stvarice. Čudi se le, da tako demokratično vzgojena dekleta tako hrepene po evropskih naslovih. Prince je baje šaljivo pripomnil: Ali je res, da ameriške dolarske princinije tako hrepene po evropskih

kronah? Ne, morda se ne bom vrnil sam v Nemčijo. Pa ne, da bi bavarškemu princu tudi dišali ameriški dolarji?

* Poroka baronice Vaughan. Te dni se je poročila bivša žena belgijskega kralja Leopolda, baronica Vaughan, z nekim gospodom Durienxon. Poroka je bila v trgu Arronville. Zarocenca in njuno spremstvo se je pripeljalo v avtomobilih. Na cesti se je nabralo vse polno radovednega občinsva, kar je nevesto zelo jezilo. Posebno divja je bila na fotografje, ki so ob cesti postavili svoje aparate. Mahala je s solčnikom ter ukazala šoferju, naj hitreje vozi. Občinstvo je postalno vsled njene vidne nevolje še bolj razposajeno in se je baronice v obraz smejal. Srečni ženin se ni menil za radovedne in se je držal zelo resno. Baronica je spremenila svoje plebejsko ime Karolina v aristokratsko Jolanto.

* V varstvo devištvu in zakonske zvestobe. V Düsseldorfu provzroča veliko smeha in razne dovtipe najnovije policijske odredbe. Düsseldorffarji se namečajo kar na prostem kopljeno in ženski svet skupaj. Zgodilo se je pa menda večkrat tako, kakor se je zgodilo takrat, ko sta se Adam in Eva prvikrat objela, kajti policija je ukazala napraviti v Reni mejo, ki loči moške in ženske kopalce. Na obrech straneh brega je pustila pritrdati dolg hlod, in gorje onemu, ki bi se zasukal čez hlod ali pa bi priplaval pod hlodom na kopalni prostor drugega spola. Ta meja med obema sploma je pa, kakor razvidno, samo v vodi, na bregu lahko oba spola skupaj prevračata kozole. Po mnenju düsseldorfskih modrih očetov je torej voda tisti element, ki je najbolj nevaren devištvu in zakonski zvestobi.

* Nesreča pri razstreljevanju. Pri razstreljevanju v Heiligenkreuzu blizu Mainza se je ponesrečilo več vojakov. Vojaki so se hoteli prepričati, kak učinek bo napravila razstrelba, zato so zlezli v rov, predno je mina eksplodirala. Ker jih precej časa po razstrelbi ni bilo iz rova, je šlo nekaj mož pogledat, kaj je vzrok, da se ne vrnejo. Vojaki so bili brez zavesti, deloma radi strupenih plinov, deloma radi poškodb, ki jih je provzročilo leteče kamenne. Vseh osem mož s stotnikom in pomočnikom je bilo težko poškodovanih, neki prostak pa je umrl.

Za kratek čas.

— Naš novi uradni predstojnik ti je strašen lenuh. Šele ob enajstih prihaja v pisarno.

— To ni nič! Naš prihaja že ob pol osmih v pisarno, da le toliko dlje lenobo pase.

Indajatelj in odgovorni urednik:
Rasto Pustoslemček.

Zaljubljeni kapucini.

Vesela povest

iz ljubljanske preteklosti.

Ta zabavna povest, polna krepkega in preširnega humorja in svežih, dostikrat razposajenih dovtipov, je prav kar izšla v posebni knjigi. Prijateljem neprisiljene komike in veselega smeha budi počutno priporočena.

Cena knj. 1 II. vez. 100 II. s pošto 10 v več.

Narodna knjigarna

v Ljubljani.

Prešernove slike

prodaja in pošta po pošttem povzetju
Iv. Bonač v Ljubljani.

Cena slike 5 krom. 2073

Razne prevode

Iz nemščine v slovenščino
cirkularjev, pisem in drugih ukovin
zakrbi samo v tej stroki izveščec
gradnik.

Naslov v upravnosti „Slov.
Naroda“

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

Ustanovljena leta 1902. 23

registrirana zadruga z omejeno zavoso
v lastnem zadružnem domu v Ljubljani na Dunajski cesti št. 18

je imela koncem leta 1909 denarnega prometa . . . . . K 83,116.121-11
upravnega premoženja . . . . . K 20,775.510-59

obrestuje hranične vloge po 4 1/2 %

brez vsakega odbitka rentnega davka, katerega plačuje posojilnica
sama za vložnike.

Sprejema tudi vloge na tekoči račun v zvezi s čekovnim pro-
metom in jih obrestuje od dne vloge do dne dviga.

Stanje hraničnih vlog nad . . . . . K 20,000.000

Posejuje na zemljišča po 5 1/4 % z 1 1/2 % na amortizacijo ali pa po
5 1/4 % brez amortizacije; na menice po 6 %.

Posojilnica sprejema tudi vsak drugi načrt glede amortizovanja dolga.

URADNE URE: vsak dan od 8.—12. in od 3.—4. izven nedelj
in praznikov.

Telefon št. 185.

Poštne hraničnice račun št. 828.405.

Usojam si vladino opozorito, da sem prevzel

9

Glavno zastopstvo „Prve Češke življenske zavarovalnice, najcenejši zavod na kontinentu.“

Nadalje opozarjam, da preskrbujem kulturno

vsakovrstna posojila in kredite

kakor: trgovske, stavbne, hipotekarne, uradniške in menične kredite.

Leo Franke, Ljubljana, Kongresni trg 6, I. nadstr.

„Trgovsko-obrtna banka v Ljubljani“

registrirana zadruga z omejenim jamstvom

Uradni prostori: Šelenburgova ulica št. 7, nasproti glavne pošte.

Sprejema vloge na knjižice ter jih obrestuje od dne vloge do dne dviga
po 4 1/2 %; rentni davki plačuje zadruga sama. — Sprejema vloge na tekoči
račun; na zahtevo dobi stranka čekovno knjižico. — Daje posojila na
najrazličnejše načine. — **Ravnatelj menjalnika:** zamenja tuj denar,
prodaja vsakovrstne vrednostne papirje, srečke itd. Nakazila v Ameriko.
— Ekspatrija trgovske menice. — Preskrbuje vnovčenje menic, nakaznic,
dokumentov itd. na vsa tu- in inozemska tržišča. — Izdaja nakaznice.

Vsa pojasnila se dobe bodisi ustmeno ali pismeno v zadružni
pisarni.

10

Uradne ure vsak dan dopoldne od 9. do 12., popoldne od 3. do 5.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI.

Stritarjeva ulica štev. 2.

Promese zemljiških srečk k
žrebanju 5. septembra t. l. po **K 5-50**

k žrebanju tiskih srečk
1. oktobra t. l. po **K 8-**

Dolžnost

vsakega Slovence je,
da sklene zavarovalno
pogodbo bodisi za
življenje, ali pa proti
požaru le pri slovenski
banki »SLAVIJI«.

Podpirajmo torej
domač slovenski zavod,
da more naloge,
ki si jo je stavljal, iz-
polniti v najširšem ob-
segu.

„SLAVIJA“ vzajemno zavarovalna banka v Pragi

je največji slovanski zavarovalni zavod v Avstriji.

∴ Ogromni rezervni fondi K 48,812.707 — Jamstvo za popolno varnost ∴

Banka „SLAVIJA“ ima posebno ugodne in prikladne načine za zavarovanje življenja.

Banka „SLAVIJA“ razpolaga z najcenejšimi ceniki za preskrbljenje za starost, za slučaj
smrti roditeljev, za doto otrokom.

Banka „SLAVIJA“ razdeljuje ves čisti dobiček svojim članom.

Banka „SLAVIJA“ je res slovenska zavarovalnica z vseskozi slovansko - narodno upravo.

Banka „SLAVIJA“ gmočno podpira narodna društva, organizacije in prispeva k narodnim
dobrodelenim namenom.

Banka „SLAVIJA“ stremi za izboljšanjem in osamosvojitvijo naravnega gospodarstva.

Vsa pojasnila daje drage volje

generalni zastop banko „Slavijo“ v Ljubljani.

Slovenci!

Oklenimo se z vsemi
močmi gesla: »Svoji
k svojim!«

Osamosvojimo se na
narodno - gospodar-
skem polju!

Ne podcenjujmo se!
Bodimo odločni, mlač-
nost, obzirnost in ned-
doslednost, ki se čim
huje nad nami mašču-
jejo, morajo izginiti.
Osvobodimo se tujega
jarma!

∴ Največji, najvarnejši
slovenski denarni zavod.

Mestna hraničnica ljubljanska

LJUBLJANA, Prešernova ulica štev. 3.

∴ Največji, najvarnejši
slovenski denarni zavod.

Denarni promet do 31. decembra 1909 nad 518 milijonov krom.

Obstoječih vlog nad 38 milijonov krom.

Rezervni zaklad nad 1 milijon krom.

Za varnost vloženega denarja jamči zraven
rezervnega zaklada še mestna občina
ljubljanska z vsem promeščanjem in z vso
svojo močjo. Izguba vloženega denarja je
nemogoča, ker je po pravilih te hraničnice,
potrjenih po c. kr. deželnih vlad, izključena
vsaka spekulacija z vloženim denarjem.
Vloge se sprejemajo vsak dan in se obrestujejo
po 4 1/4 % brez odbitka; nezdignjene obresti se
pripisujejo vsakega pol leta h kapitalu. Sprejema

vložne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov
denar.

Posojila na zemljišča po 5 % obresti in proti
amortizaciji po najmanj 1 1/4 % na leto. Daje po-
sojila na menice in vrednostne papirje.

Za varčevanje ima vpeljane lične domače
trgovske, v podpiranje slovenskih trgovcev
in obrtnikov pa kreditne društve.

4

